

וְשִׁבְעִים אֶלֶף עֶטְרוֹת. אוֹתוֹ
הַדְּבָר טָס וְעוֹלָה וְיוֹרֵד, וְנַעֲשֶׂה
רְקִיעַ אֶחָד. וְכֵן כָּל דְּבָר וְדְבָר שֶׁל
חֻכְמָה (ס"א נְעֻשִׁים) (ס"א רְקִיעִים)
עוֹמְדִים בְּקִיּוּם שְׁלָם לִפְנֵי עֲתִיק
הַיָּמִים. וְהוּא קוֹרָא לָהֶם שְׁמַיִם
חֲדָשִׁים, שְׁמַיִם מְחֻדָּשִׁים,
נִסְתָּרִים שֶׁל סוּדוֹת שֶׁל חֻכְמָה
עֲלִיוֹנָה. וְכָל אוֹתָם שָׂאָר דְּבָרֵי
הַתּוֹרָה שֶׁמִּתְחַדָּשִׁים, עוֹמְדִים
לִפְנֵי הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְעוֹלָיִם
וְנַעֲשִׂים אַרְצוֹת הַחַיִּים, וְיוֹרְדִים
וּמִתְעַטְרִים לְאַרְץ אַחַת,
וּמִתְחַדָּשׁ וְנַעֲשֶׂה הַכֹּל אֶרֶץ
חֲדָשָׁה מֵאוֹתוֹ הַדְּבָר שֶׁהִתְחַדָּשׁ
בַּתּוֹרָה.

וְעַל זֶה כְּתוּב (ישעיה טו) כִּי כֹאֲשֶׁר
הַשָּׁמַיִם הַחֲדָשִׁים וְהָאָרֶץ
הַחֲדָשָׁה אֲשֶׁר אֲנִי עֹשֶׂה עִמָּדִים
לִפְנֵי וָגו'. עֲשִׂיתִי לֹא כְּתוּב, אֲלָא
עוֹשֶׂה. שְׁעוֹשֶׂה תָמִיד מֵאוֹתָם
הַחֲדוּשִׁים וְהַסּוּדוֹת שֶׁל הַתּוֹרָה.
וְעַל זֶה כְּתוּב (שם נא) וְאִשָּׁם דְּבָרֵי
בְּפִיךָ וּבְצֶל יָדֶי כְּסִיתִיךָ לְנֹטַע
שָׁמַיִם וְלִיסַד אֶרֶץ. לֹא כְּתוּב
הַשָּׁמַיִם, אֲלָא שָׁמַיִם.

אָמַר רַבִּי אֶלְעָזָר, מַה זֶה וּבְצֶל
יָדֶי כְּסִיתִיךָ? אָמַר לוֹ, בְּשַׁעֲה
שֶׁנִּמְסְרָה הַתּוֹרָה לְמֹשֶׁה, בָּאוּ
כַּמָּה רַבּוֹאוֹת שֶׁל מַלְאָכִים
עֲלִיוֹנִים לְשַׂרְף אוֹתוֹ בְּשִׁלְהֶבֶת
פִּיהֶם, עַד שֶׁכִּפְּסָה עָלָיו הַקְּדוֹשׁ-
בְּרוּךְ-הוּא. וְכַעַת שֶׁהִדְּבָר הַזֶּה
עוֹלָה וּמִתְעַטֵּר וְעוֹמֵד לִפְנֵי
הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, הוּא מְכַסֶּה
עַל אוֹתוֹ הַדְּבָר, וּמְכַסֶּה עַל אוֹתוֹ
הָאָדָם שֶׁלֹּא יִכַּר אֶלֵיָּהֶם אֲלָא
הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְלֹא יִקְנָאוּ
לוֹ, עַד שֶׁנַּעֲשֶׂה מִהַדְּבָר (תּוֹרָה)
הַהוּא שָׁמַיִם חֲדָשִׁים וְאַרְץ
חֲדָשָׁה. זֶהוּ שֶׁכְּתוּב וּבְצֶל יָדֶי
כְּסִיתִיךָ לְנֹטַע שָׁמַיִם וְלִיסַד אֶרֶץ.
מִכַּאֲן שֶׁכָּל דְּבָר שֶׁנִּסְתָּר מִן הַעֵינַן,
נַעֲלָם וּמִתְכַפֶּה מִן הַעֵינַן? בְּשִׁבְלִי

עֶטְרִין. הֵיחִיא מְלָה טָסַת וְסִלְקָא וְנִחְתָּא
וְאַתְעֵבִידָא רְקִיעָא חֲדָא. וְכֵן כָּל מְלָה וּמְלָה
דְּחֻכְמָתָא (ס"א אֶתְעֵבִידִין) (ס"א רְקִיעִין) קִיִּימִין בְּקִיּוּמָא
שְׁלִים קָמֵי עֲתִיק יוֹמִין. וְהוּא קָרִי לֹון שְׁמַיִם
חֲדָשִׁים, שְׁמַיִם מְחֻדָּשִׁים, סְתִימִין דְּרִזִּין
דְּחֻכְמָתָא עֲלָאָה. וְכָל אֲנוּן שָׂאָר מְלִין
דְּאוּרִייתָא דְּמִתְחַדָּשִׁין קִיִּימִין קָמֵי קְדָשָׁא
בְּרִיךְ הוּא וְסִלְקִין וְאַתְעֵבִידוּ אַרְצוֹת הַחַיִּים.
וְנִחְתִּין וּמִתְעַטְרִין לְגַבֵּי אֶרֶץ חַד, וְאַתְחַדָּשׁ
וְאַתְעֵבִיד כֹּלָא אֶרֶץ חֲדָשָׁה מֵהֵיחִיא מְלָה
דְּאַתְחַדָּשׁ בְּאוּרִייתָא.

וְעַל דָּא כְּתִיב, (ישעיה טו) כִּי כֹאֲשֶׁר הַשָּׁמַיִם
הַחֲדָשִׁים וְהָאָרֶץ הַחֲדָשָׁה אֲשֶׁר אֲנִי
עוֹשֶׂה עִמָּדִים לִפְנֵי וָגו'. עֲשִׂיתִי לֹא כְּתִיב
אֲלָא עוֹשֶׂה, דְּעֵבִיד תְּדִיר מֵאֲנוּן חֲדוּשִׁין וְרִזִּין
דְּאוּרִייתָא. וְעַל דָּא כְּתִיב, (ישעיה נא) וְאִשָּׁם
דְּבָרֵי בְּפִיךָ וּבְצֶל יָדֶי כְּסִיתִיךָ לְנֹטַע שָׁמַיִם
וְלִיסוּד אֶרֶץ. הַשָּׁמַיִם לֹא כְּתִיב אֲלָא שָׁמַיִם.
אָמַר רַבִּי אֶלְעָזָר מֵהוּ וּבְצֶל יָדֶי כְּסִיתִיךָ.
אָמַר לִיה בְּשַׁעֲתָא דְּאַתְמָסַר אוּרִייתָא
לְמֹשֶׁה, אָתוּ כַּמָּה רַבּוֹא דְּמַלְאָכֵי עֲלָאִין
לְאוּקְדָא לִיה בְּשִׁלְהוּבָא דְּפּוּמָהוּן, עַד דְּחָפָא
עָלָיָה קְדָשָׁא בְּרִיךְ הוּא. וְהִשְׁתָּא דְּהֵאִי מְלָה
סִלְקָא וְאַתְעַטְרַת וְקִיִּימָא קָמֵי קְדָשָׁא בְּרִיךְ
הוּא, אִיהוּ חָפֵי עַל הֵיחִיא מְלָה וְכִסִּי עַל הֵיחִיא
בַּר נָשׁ דְּלֹא יִשְׁתַּמּוּדַע לְגַבֵּייהוּ אֲלָא קְדָשָׁא
בְּרִיךְ הוּא. וְלֹא יִקְנָאוּן לְגַבֵּיָה עַד דְּאַתְעֵבִיד
מֵהֵיחִיא מְלָה שְׁמַיִם חֲדָשִׁים וְאַרְץ חֲדָשָׁה
הָדָא הוּא דְּכְתִיב וּבְצֶל יָדֶי כְּסִיתִיךָ לְנֹטַע
שָׁמַיִם וְלִיסוּד אֶרֶץ. מִכַּאֲן דְּכָל מְלָה דְּסִתִּים
מְעִינָא סִלְקָא לְתוֹעֵלְתָא עֲלָאָה הָדָא הוּא
דְּכְתִיב, (ישעיה נא) וּבְצֶל יָדֶי כְּסִיתִיךָ. וְאַמַּי

עוֹלָה לְתוֹעֵלְתָא עֲלִיוֹנָה. זֶהוּ שֶׁכְּתוּב וּבְצֶל יָדֶי כְּסִיתִיךָ. וְלִמָּה

תועלת עליונה. זהו שכתוב
לנטע שמים וליסד ארץ, כמו
שאמרנו.

וְאָמַר לְצִיּוֹן עֲמִי אֲתָהּ. וְלֹאמַר
- לאותם השערים והדברים
המציינים אלו על אלו - עמי
אתה. אל תקרי עמי אלא עמי
אתה, להיות שתף עמי. מה אני
בדבור שלי עשיתי שמים וארץ,
כמו שנאמר (תהלים לג) בדבר ה'
שמים נעשו - אף כן אתה. אשרי
אותם שמשתדלים בתורה. ואם
תאמר שדבור של כל אדם שלא
יודע עושה כזה.

בא ראה, אותו שאין דרכו
בסודות התורה ומחדש דברים
שאינו יודע על ברים פראוי,
אותו הדבר עולה ויוצא לאותו
הדבר איש תהפוכות לשון שקר
מתוך נקב התהום הגדול, ומדלג
חמש מאות פרסאות לקבל את
אותו הדבר. ונוטל אותו, והולך
עם אותו הדבר לתוך הנקב שלו,
ועושה בו רקיע של שוא שנקרא
תהו. וטס באותו הרקיע אותו
איש תהפוכות ששת אלפים
פרסאות בפעם אחת. וכיון
שהרקיע הזה של שוא עומד,
מיד יוצאת אשת זנונים
ומתחזקת באותו הרקיע של
שוא [נ"א היא] [נ"א איש תהפוכות]
ומשתתפת עמו, ומשם יוצאת
והורגת כמה אלפים ורכבות.
משום שכאשר היא עומדת
ברקיע ההוא, יש לה רשות
ויכלת להיות טסה את כל העולם
ברגע אחד.

ועל זה כתוב (ישעיה ה) הוי משכי
העון בחבלי השוא. העון זה
הזכר. וכעבות העגלה חטאה, מי
החטאה? זו הנקבה שנקראת
חטאה. הוא מושף את אותו
שנקרא עון באותם חבלי השוא.
ואחר כך פעבות העגלה חטאה, את אותה הנקבה שנקראת חטאה, ששם התגברה להיות טסה

אתחפי ואתכסי מעינא, בגין לתועלתא
עלאה. הָדָא הוּא דְכְתִיב לְנִטּוּעַ שָׁמַיִם וְלִיסוּד
אָרֶץ כְּמָה דְאֲתָמַר.

וְלֹאמַר לְצִיּוֹן עֲמִי אֲתָהּ. וְלֹאמַר לְאֲנוּן
תְּרַעִין וּמְלִין דְּמְצוּיִינִין אֵלִין עַל
אֵלִין עֲמִי אֲתָהּ. אַל תְּקַרֵּי עֲמִי אֲתָהּ, אֲלֵא
עֲמִי אֲתָהּ לְמַהוּי שׁוֹתְפָא עֲמִי, מָה אָנָּא
בְּמִלּוּלָא דִּילִי עֲבָדִית שָׁמַיִם וְאָרֶץ כְּמָא דְאֲתָ
אָמַר, (תהלים לג) בְּדָבָר יִי שָׁמַיִם נַעֲשׂוּ, אוֹף הָכִי
אֲתָ. זַפְאִין אָנוּן דְּמִשְׁתַּדְּלִי בְּאוּרִייתָא. וְאִי
תִּימָא דְמִלָּה דְכָל בַּר נֶשׁ דִּלָּא יָדַע עֲבִיד דָּא.
תָּא חֲזִי, הֵהוּא דְלָאו אָרְחִיהּ בְּרִזִין
דְּאוּרִייתָא וְחֲדַשׁ מְלִין דִּלָּא יָדַע עַל
בּוּרִייהוּן כְּדָקָא יְאוּת, הֵהִיא מְלָה סְלָקָא
וְנִפְיָק לְגַבֵּי הֵהִיא מְלָה (משלי טו) אִישׁ תְּהִפּוּכוֹת
לְשׁוֹן שָׁקֵר, מְגוּ נּוֹקְבָא דְתַהוּמָא רַבָּא וְדִלִּיג
חֲמֵשׁ מָאָה פְּרָסֵי לְקַבְלָא לְהֵהִיא מְלָה וְנִטִּיל
לָהּ וְאָזִיל בְּהֵהִיא מְלָה לְגוּ נּוֹקְבִיָּה וְעֲבִיד בָּהּ
רְקִיעָא דְשׁוּא דְאֲקָרִי תַהוּ. וְטַס בְּהֵהוּא
רְקִיעָא הֵהוּא אִישׁ תְּהִפּוּכוֹת שִׁיתָא אֲלִפֵּי
פְּרָסֵי בְּזַמְנָא חָדָא. פִּיּוֹן דְּהֵאִי רְקִיעָא דְשׁוּא
קָאִים נִפְקַת מִיַּד אֲשֶׁת זְנוּנִים וְאֲתַקִּיף בְּהֵהוּא
רְקִיעָא דְשׁוּא (נ"א היא) (נ"א איש תהפוכות) וְאֲשֶׁתִּתְּפַת
בִּיהּ וּמִתְּמָן נִפְקַת וְקָטְלַת כְּמָה אֲלִפִין וּרְבוּוֹן,
בְּגִין דְּכַד קִיִּימַת בְּהֵהוּא רְקִיעָא אִית לָהּ רֶשׁוּ
וּיְכַלְתָּא לְמַהוּי טַס כָּל עֲלָמָא בְּרַגְעָא חָדָא.

וְעַל דָּא כְּתִיב, (ישעיה ה) הוִי מוֹשְׁכֵי הָעוֹן
בְּחַבְלֵי הַשּׁוּא. הָעוֹן דָּא דְכוּרָא. וְכַעְבוֹת
הָעִגְלָה חֲטָאָה. מָאן חֲטָאָה, דָּא נּוֹקְבָא
דְּאֲקָרִי חֲטָאָה. אִיהוּ מְשִׁיף הֵהוּא דְאֲקָרִי עוֹן
בְּאֲנוּן חַבְלֵי הַשּׁוּא. וּלְכַתֵּר כְּעֵבוֹת הָעִגְלָה
חֲטָאָה, לְהֵהִיא נּוֹקְבָא דְאֲקָרִי חֲטָאָה, דְתִמָּן
ואחר כך פעבות העגלה חטאה, את אותה הנקבה שנקראת חטאה, ששם התגברה להיות טסה